

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44937-12-18

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אליהו בכר

תובעים

1. עיזבון המנוח פלוני ז"ל
 2. פלונית.
 3. אלמונית.
 4. פלמונית.
 5. אלמוני
- כולם ע"י ב"כ עוה"ד אסף נוי

נגד

נתבעים

1. אלרן שהרבי
 2. הכשרת היישוב חברה לביטוח
- ע"י ב"כ עוה"ד אורי ירון ואח'

פסק דין

רקע

1. לפני תביעת עזבון ותלויים המוגשת בעקבות פטירת המנוח עמיר כהן ז"ל (להלן: "המנוח"), יליד 27.11.1977, בתאונת דרכים מיום 6.7.18, שהוגשה על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפלת"ד") לאחר שהמנוח נפגע מרכב נהוג ע"י הנתבע 1, עת רכב על אופניו. המנוח פונה לביה"ח והלך לבית עולמו ביום 8.7.18. המנוח הותיר אחריו בת זוג (הנתבעת 2), ילידת 1.9.1980 ושלושה ילדים קטינים (הנתבעים 3-5) ילידי 13.12.2010, 14.4.2013 ו- 25.6.2015 בהתאמה. קיימת זהות בין התלויים ליורשים.
2. הנתבעת 2 לא הכחישה חבותה לפצות את התובעים בגין נזקיהם, אך המחלוקת הינה בדבר שיעור הנזק.
3. כאן המקום לציין כי הצדדים ניהלו מו"מ אודות הצעת ביהמ"ש לסיום המחלוקת בתיק, אלא שעניינים שבעיני ביהמ"ש הינם עניינים של מה בכך, מנעו הגעה להסכמה סופית, לפיכך נולד הצורך בניהול דיון משפטי עד תום, לאחריו הוגשו סיכומים ועתה הגיעה העת להכריע וזו בהתאם לדין תתבצע על פי חומר הראיות שבתיק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44937-12-18

נזק לא ממוני

4. עפ"י 25% מהסכום המקסימלי שיעור הפיצוי עפ"י משערכת עומד על 50,836 ₪.

נזקי העיזבון – השנים האבודות

5. תחילה יצוין כי בשל היות היורשים זהים לתלויים וניתן להניח כי בתוספת ידית החיסכון תביעת העיזבון תעלה על תביעת התלויים כי אז חישוב הנזק ייערך בגין נזקי העיזבון בלבד.

6. אין חולק בין הצדדים כי במועד פטירתו סבל המנוח מ- 30% נכות בשל פוסט טראומה משנת 2014, הקשורה לשירותו הצבאי בתקופת מבצע "צוק איתן" (ר' נספח 5 לראיות התביעה), ובגינה אף זכה לפנסיית נכות ממשרד הביטחון לכל החיים (ר' חווה"ד האקטוארית מטעמו של אייל בוכבינדר שצורפה לראיות התביעה). יחד עם זאת לטענת התובעים, למרות מצבו זה הוא תפקד בחיי היומיום באופן מלא.

עוד אין חולק בין הצדדים כי במועד פטירתו עבד המנוח כטכנאי רנטגן בבי"ח בלינסון. את עבודתו זו החל כ- 10 שנים קודם לפטירתו ועסק בה במשרה מלאה, לרבות בשעות נוספות, תורניות ומשמרות ערב ולילה (ס' 10 לתצהיר התובעת 2, ת/1).

עפ"י טופס 106 לשנת 2017 (ר' נספחים לחומר ראיות התביעה) משכורתו הממוצעת של המנוח ברוטו עמדה על 21,758 ₪ לחודש לפני מס. לטענת התובעים משכורתו זו אמורה הייתה לעלות עד לסך של 30,000 ₪. להפסדים בתחום זה יש לטענת התובעים להוסיף קרן השתלמות בשיעור 7.5% כפי חלקה של הפרשת המעביד ו- 2.5% כפי הפרשת העובד. אשת התובע ערב פטירתו השתכרה בממוצע סך של 9,854 ₪ ברוטו, סכום זה הינו גם סכום נטו מאחר שלא נוכה לו מס הכנסה.

7. הנתבעת 2 מצידה טענה כי אין להתעלם ממצבו הרפואי של המנוח ערב התאונה. עפ"י פרו' הועדה הרפואית המחוזית מטעם משרד הביטחון (מוצג ז' למוצגי הנתבעים + נספח 5 למוצגי התובעים), המנוח לא יכול היה לנסוע בתחבורה ציבורית בשל קושי ממקומות הומים; היו לו תכניות אובדניות קונקרטיות; אחרי המבצע הצבאי מצבו הרפואי השתנה לחלוטין, הוא ירד במשקל ולא היה יכול לנסוע לבד; הרחיק את כלל החברים, לא רצה להיפגש והיה "מתפוצץ" מכל דבר; היו עוזרים למנוח רבות; הוא היה לא אחת "שבר כלי", היו מקרים בהם "התפוצץ" מהתנהלות הילדים; מצבו היה קשה במיוחד בלילות, לא ישן, שם אוזניות, לא עצם עיניים והיה עייף כל הזמן. הנתבעת הדגישה כי המנוח אף חתם על תצהיר מתאים בתאריך 19.9.2017 לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) שצורף לחומר הראיות מטעמם ולסיכומיהם, במסגרתו הצהיר כי מאז המבצע חווה התקפי זעם קשים, הינו עצבני, סף סבלנותו נמוך, הוא חווה התפרצויות זעם קשות ולא מוצדקות, חווה פחד מלאבד שליטה, התרחק מחברים ומשפחה, השתדל לא לבוא במגע עם אנשים, הרגיש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44937-12-18

- 1 שאינו מתפקד כראוי, איבד את שמחת החיים שלו והיה עצוב וחרד על כל דבר, לא ראה
2 טעם לחיים, חדל לעסוק בספורט, התקשה בעבודה, התקשה לישון, היה דרוך וקופצני, כל
3 רעש קטן הפריע לו, בקושי הצליח לסיים מטלות וגם אשתו והילדים במצב קשה ביותר
4 למרות עזרה שקיבל מההורים. המנוח סבל גם מהתקפי זעם על אשתו והילדים שהפריעו
5 לקיום מערכת יחסים נורמלית והוא התקשה לבצע משימות פשוטות. כהגדרתו היה "צל
6 של אדם" ועוד הוסיף "מאדם בריא, מתפקד, חברותי וחיוני הפכתי לשבר כלי, בעל תפקוד
7 ירוד ביותר שבקושי רב מתפקד". למרות הצהרה זו של המנוח בחרה אלמנתו להצהיר
8 בהליך זה הצהרות שאינן אמת ביחס למצבו התפקודי של המנוח ערב התאונה, ובמיוחד
9 בחקירתה הנגדית. כך למשל המנוח נפגע ערב התאונה דנא בתאונה נוספת למרות טענת
10 האלמנה כי לא נפגע בכל תאונה, כך גם הסכימה בעמ' 5 ו-6 לפרו' כי המנוח ערב התאונה
11 היה חולה ולא בריא לגמרי ואף הודתה "ש. הצהרתך שטרם התאונה הוא בריא. זה לא
12 נכון. אוקיי? ת. נכון". מכאן שטענת התובעים בסיכומיהם כי המנוח שב לתפקוד מלא
13 מנותקת מהמציאות. כך גם הצהרת האלמנה לוקה בחוסר אמת. מעבר לכך, נמנעו
14 התובעים מלזמן עדים רלוונטיים, לרבות מעסיקו והאחראים עליו בעבודה. ברור לנתבעת
15 כי זימונם פועל לרעת התביעה, לנוכח תפקודו הלקוי של המנוח ערב התאונה. לפיכך, טענה
16 הנתבעת כי יש לראות בעדות האלמנה עדות יחידה של בעל דין המחייבת קבלת עמדת
17 ההגנה דווקא. לפיכך, יש להעמיד את שכרו של המנוח עפ"י טופס 106 לשנת 2017 (מוצג א'
18 למוצגי הנתבעת) ולאחר ניכוי מס על 228,918 ₪ שהם 19,076 ₪ לחודש. לכך אין להוסיף
19 כל דרגות קידום שלא הוכחו. לעניין חישובי הפסדי היורשים למיניהם, ביקשה הנתבעת
20 להעמיד עד למועד פסה"ד את בסיס השכר על 19,076 ₪ ולעיתיד לנוכח מצבו הקשה על
21 10,000 ₪ נטו לחודש. בכל הקשור עם הכנסת האלמנה, בסיס השכר הינו 14,034 ₪ לחודש
22 ממנו לא מנוכה מס הכנסה.
- 23 8. עיון בחומר הראיות מלמד כי אכן התביעה אינה מוכיחה מה היו סיכויי המנוח להגדיל את
24 שיעור שכרו לאורך השנים קדימה. ההנחה כי נושא זה אפשרי אינה בגדר ראיה מתאימה
25 בעניין זה והיה מקום לזמן את מי ממחלקת כוח אדם בבית החולים על מנת שתסבר את
26 אוזנו של ביהמ"ש בדבר שיעור הכנסתו הצפוי של התובע לאורך השנים קדימה. מכל מקום,
27 לא ניתן להתעלם מהעובדה ולפיה המנוח היה בעל 30% נכות נפשית שהינם לכל הדעות
28 אחוזי נכות הפוגעים בתפקודיות באופן ניכר, ומכאן שגם בשל כך לא ניתן לקבוע כי הייתה
29 העלאה אפשרית בשכרו של המנוח לאורך השנים נוכח הקשיים מולם עמד בתפקודו
30 היומיומי כפי דבריו שלו בתצהירו לוועדה הרפואית המחוזית מטעם משרד הביטחון.
- 31 9. בסיס שכרו של המנוח כטכנאי רנטגן בביה"ח עומד אם כן על 21,758 ₪ לחודש. סכום זה
32 משוערך להיום עומד על 23,988 ₪. סכום זה לאחר ניכוי מס הכנסה מתאים למצבו
33 המשפחתי של המנוח עומד על 20,033 ₪ לסכום זה יש להוסיף את גמלת הנכות מטעם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44937-12-18

1 משרד הביטחון בשיעור של 1,555 ₪ וכשהיא משוערכת להיום 1,714 ₪ כשברור לביהמ"ש
2 כי מנגד יש לנכות סכומים שהשתלמו על ידי משרד הביטחון למשפחת המנוח לפרק זמן של
3 36 חודשים בשל הפטירה (ר' נספח ז' לראיות ההגנה, דהיינו מיום 1.8.2018 ועד ל-
4 30.7.2021). סהכ חיבור שני הסכומים מעמיד את הכנסת המנוח על 21,747 ₪ לחודש. לא
5 מצאתי להורות על תוספות כלשהן לסכומים אלה שלא הוכחו בעיני כדבעי, לא לעניין
6 תוספת רכב, הפסדת קרן השתלמות ועוד..
7 הכנסת האלמנה עומדת על 9,854 ₪. סכום זה משוערך להיום עומד על 10,864 ₪.
8 לאור האמור לעיל, הקופה המשותפת עומדת על 32,611 ₪. בהכנסת נתוני היורשים
9 כמפורט לעיל עפ"י שיטת הידות (ר' ע"א 4431/05 המגן נ' צרור (2006)), עומדים נזקי
10 העיזבון לשנים האבודות על 3,948,423 ₪.
11 10. לסכום זה יש להוסיף הפסדי פנסיה בשיעור 12.5% ובסה"כ 493,553 ₪.
12
13

אובדן שירותי אב ובן זוג

14 11. התובעים לא תבעו ראש נזק זה בכתב תביעתם וגם לא הציגו דרישה במהלך ניהול התיק
15 ובסיכומיהם כאשר הנתבעת סבורה כי מאחר ונושא זה לא עלה על ידי התובעים, ולא בכדי
16 נוכח מצבו הנפשי, כי אז אין מקום לפיצוי בגין ראש נזק זה. אין מנוס בנסיבות לקבוע כי
17 ראש נזק זה לא הוכח.
18

הוצאות קבורה ומצבה

19
20 12. התובעים עתרו בסיכומיהם לפיצוי בשיעור 15,000 ₪ והנתבעת הסכימה לסכום אם כי
21 לטענתה יש לנכות ממנו 6,700 ₪ עפ"י תקנות הביטוח הלאומי (דמי קבורה), תשל"ו-1976
22 לפיהם דמי הקבורה משולמים ישירות ע"י המל"ל לחברה קדישא. לטעמי, סביר להעמיד
23 את הסכום לפיצוי בראש נזק זה על 15,000 ₪ הינו בגדר סכום נטו גלובאלי לכלל הוצאות
24 משפחת המנוח בעקבות הפטירה הנוגעים לקבורה ומצבה נכון להיום וכך הנני לקבוע.
25

אובדן קצבת זקנה

26
27 13. התובעים עמדו על אובדן קצבת הזקנה מחמת פטירתו של המנוח ואילו הנתבעת סברה כי
28 יש להוכיח את שיעורה של קצבת הזקנה במסמכים של ממש ומשהתובעים לא המציאו
29 מסמכים שכאלה, הם אינם זכאים לפיצוי בראש נזק זה. בחינת גמלאות הזקנה במל"ל
30 מלמדת כי בני זוג בתקופת הפנסיה זכאים לקצבת זקנה משותפת בשיעור של 2,525 ₪.
31 משרק אחד מהם נותר בין החיים בן הזוג הנותר זכאי לסכום של 1,680 ₪. לא מצאתי
32 לחרוג מסכומים אלה בנסיבות. לפיכך ההפסדים לתקופת הפנסיה עומדים על 845 ₪

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44937-12-18

1 לחודש ובחשוב עפ"י משערכת בשיטת הידות נזקי קצבת הזקנה עומדים עד תוחלת חיי
2 המנוח על 48,959 ₪.

ניכויים

5 14. בהתאם לחו"ד אקטוארית מטעם הנתבעת (מוצג יא' למוצגי הנתבעת) יש לנכות תגמולי
6 מל"ל- קצבת שאירים- בסך של 1,187,048 ₪ ולכך יש לצרף ריבית בשיעור של 7,345 ₪.
7 כמו כן יש לנכות את פנסיית הנכות ממשרד הביטחון ששולמו לאלמנה כתגמולים לאחר
8 ובעקבות פטירת המנוח בהעדר ראייה אחרת. יובהר לעניין זה כי על פי נספח ז' לראיות
9 הנתבעת הסכומים ששולמו היו גם לתקופה שקדמה לפטירה מאחר שבשנים 2020 ו-2021
10 שולמו סכומים נמוכים יותר ולכן יש להניח כי הסכום החודשי הינו 1,555 ₪ ונכון להיום
11 עומד על 1,714 ₪ בלבד. סכום זה לתקופה של שלוש שנים עומד בסה"כ להיום על 61,704
12 ₪ הנובעים מהפטירה. שילוב הניכויים מעמיד אם כן את שיעור הניכוי על 1,256,097 ₪.

סיכום

15 15. לאור כל האמור לעיל, נזקי התובעים הינם כדלקמן:
16 א. נזק לא ממוני 50,836 ₪.
17 ב. נזקי השנים האבודות 3,948,423 ₪.
18 ג. הפסדי פנסיה 493,553 ₪.
19 ד. הוצאות קבורה ומצבה 15,000 ₪.
20 ה. אובדן קצבת זקנה 48,959 ₪.
21 ו. ניכויים 1,256,097 ₪.
22 סה"כ 3,300,674 ₪.
23 16. לאור כל האמור לעיל, תישא הנתבעת בנזקי התובעים עפ"י חלקיהם בצו הירושה כפי
24 שצורף לראיותיהם בסכום של 3,300,674 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה עד למועד
25 פתיחת חשבון בנק מתאים לתובעים ע"י בא כוחם ומיד לאחר מסירת הודעה כאמור, יישא
26 הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין עד למועד התשלום המלא בפועל. כמו כן תישא הנתבעת
27 בשכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסכום כולל של 510,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה
28 וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
29 17. זכות ערעור לבית המשפט העליון עפ"י התקנות.
30 המזכירות תשלח עותק פסק הדין בדואר לצדדים.
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 44937-12-18

1

ניתן היום, ח' סיוון תשפ"ג, 28 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

2

3

אליהו בכר, שופט, סגן הנשיא

4

5

6

איסור פרסום

